

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Dr. Franje Tuđmana 35
Zadar

za

nadležni županijski sud

Poslovni broj: O-162/2025

NASLJEDNICI: 1. MARINKO MRŠIĆ, OIB: 95139586476, ULICA BANA Tome Erdodyja Bakača 16, 23 000 Zadar
2. MILICA MRŠIĆ, OIB: 89295824647, Medviđ 14, Medviđa
3. IVANA STARČEVIĆ, OIB: 38196295967, Ul. biskupa A. Kažotića 2, Dugo Selo

svi zastupani po punomoćnici Maji Klarić, odvjetnici u Zadru

ŽALBA

protiv rješenja Općinskog suda u Zadru posl. br. O-162/2025 od 12. svibnja 2026. godine

I. Žalitelji podnose ovu žalbu protiv rješenja Općinskog suda u Zadru posl. br. O-162/2025 od 12. svibnja 2026. godine, kojim je odbijen kao neosnovan njihov prigovor te je održano na snazi rješenje javnog bilježnika Suzane Hrabra, kao povjerenika Općinskog suda u Zadru, posl. br. O-162/2025, UPP/OS-79/2025 od 22. listopada 2025. godine.

Žalba se podnosi zbog:

- bitne povrede odredaba postupka,
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te
- pogrešne primjene materijalnog prava,

odnosno zbog svih zakonom dopuštenih žalbenih razloga. **Slijedom navedenog, žalitelji predlažu pobijano rješenje preinačiti, a podredno ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na daljnji postupak.**

II. Pobijanim rješenjem prvostupanjski sud zauzima stajalište da prigovor žalitelja nije osnovan jer je u ostavinskom postupku predložen ugovor o doživotnom uzdržavanju sklopljen između ostaviteljice Božice Mršić kao primateljice uzdržavanja i Radovana Mršića kao davatelja uzdržavanja, te jer predmetni ugovor, prema stanju spisa, nije raskinut niti je donesena odluka kojom bi bilo utvrđeno da isti nije valjan.

Takvo pravno shvaćanje žalitelji smatraju pogrešnim.

Naime, u predmetnom ostavinskom postupku nije sporna samo činjenica da je isprava pod nazivom ugovor o doživotnom uzdržavanju sastavljena i solemnizirana, **već je među nasljednicima sporna valjanost i izvršavanje toga ugovora**, odnosno postojanje njegovih pravnih učinaka u odnosu na sastav ostavine iza pok. Božice Mršić.

Od navedenih pitanja izravno ovisi ulazi li imovina koja je obuhvaćena navedenim ugovorom u ostavinu, odnosno postoji li uopće osnova za donošenje rješenja o neprovođenju ostavinske rasprave.

III. Prvostupanjski sud pogrešno zaključuje da se u konkretnom slučaju ne radi o spornim činjenicama u smislu odredaba Zakona o nasljeđivanju, već samo o pravnom pitanju valjanosti ugovora.

Takav zaključak je preuzak i protivan svrsi odredaba Zakona o nasljeđivanju koje uređuju postupanje u slučaju spora među nasljednicima. **Nije odlučno samo je li ugovor formalno sklopljen, već je odlučno postoje li među nasljednicima sporne činjenice o kojima ovisi sastav ostavine.** U konkretnom slučaju žalitelji su tijekom ostavinskog postupka istaknuli da osporavaju valjanost ugovora o doživotnom uzdržavanju, kao i da postoje razlozi za njegov raskid zbog neispunjavanja ugovornih obveza.

Upravo su to činjenice od kojih ovisi proizvodi li navedeni ugovor pravne učinke, odnosno ulazi li imovina obuhvaćena tim ugovorom u ostavinu.

IV. Pogrešan je i zaključak prvostupanjskog suda da javni bilježnik nije bio dužan vratiti spis sudu, odnosno da nije bilo osnove za postupanje po odredbama Zakona o nasljeđivanju koje uređuju spor o činjenicama od kojih ovisi sastav ostavine.

Ako među nasljednicima postoji spor o činjenicama koje su odlučne za ocjenu proizvodi li ugovor o doživotnom uzdržavanju pravne učinke u odnosu na sastav ostavine, **javni bilježnik kao povjerenik suda nije ovlašten sam ocjenjivati učinke takvog osporavanog ugovora te na temelju vlastite ocjene zaključiti da ostavinske imovine nema.** U takvoj situaciji bio je dužan spis vratiti nadležnom sudu, kako bi sud ocijenio radi li se o sporu koji zahtijeva prekid ostavinskog postupka i upućivanje stranaka na parnicu.

Time što je javni bilježnik donio rješenje o neprovođenju ostavinske rasprave unatoč postojanju spora među nasljednicima, a prvostupanjski sud takvo rješenje održao na snazi, počinjena je bitna povreda odredaba ostavinskog postupka.

V. Posebno je pogrešno stajalište prvostupanjskog suda prema kojem predmetni ugovor proizvodi pravne učinke sve dok nije raskinut ili dok nije donesena odluka kojom je utvrđeno da nije valjan, pa da stoga nema mjesta prekidu ostavinskog postupka.

Takvo shvaćanje praktično onemogućuje primjenu odredaba Zakona o nasljeđivanju o upućivanju na parnicu u svim slučajevima u kojima se osporava ugovor o doživotnom uzdržavanju. Naime, upravo zato što u ostavinskom postupku nije moguće raspraviti spor o valjanosti, poboynosti, ništetnosti ili raskidu takvog ugovora, ostavinski sud mora primijeniti pravila o sporu o činjenicama od kojih ovisi sastav ostavine.

Suprotno shvaćanje značilo bi da nasljednici najprije moraju samostalno ishoditi pravomoćnu presudu u parnici, dok se ostavinski postupak istodobno zaključuje kao da spora nema. Takvo postupanje nije u skladu sa svrhom ostavinskog postupka niti sa zaštitom prava nasljednika.

VI. Prvostupanjski sud nadalje pogrešno polazi od toga da solemnizirani ugovor o doživotnom uzdržavanju sam po sebi dokazuje potpunu valjanost ugovora i njegove pravne učinke.

Solemnizacija ugovora može potvrditi činjenicu da je ugovor sastavljen u propisanom obliku, ali ne dokazuje da je ugovor u svemu materijalno pravno valjan, da nije pobojan, da nije ništetan, niti da je davatelj uzdržavanja izvršavao svoje ugovorne obveze. Upravo su ta pitanja među nasljednicima sporna i o njima nije mogao odlučiti javni bilježnik u okviru ostavinskog postupka.

U tom smislu žalitelji ponovno ukazuju i na pravno shvaćanje izraženo u rješenju Županijskog suda u Virovitici broj Gž-925/2008-2, prema kojem u slučaju spora o

činjenicama od kojih ovisi sastav ostavine javni bilježnik nije ovlašten donijeti rješenje o nasljeđivanju, već je dužan spis vratiti nadležnom sudu, neovisno o tome može li se sporna činjenica utvrđivati javnim ili javno ovjеровljenim ispravama.

VII. Prvostupanjski sud u pobijanom rješenju navodi da zakonski nasljednici mogu pokrenuti parnicu radi utvrđenja eventualne nevaljanosti predmetnog ugovora, ali istodobno odbija primijeniti odredbe Zakona o nasljeđivanju koje upravo služe tome da se u slučaju takvog spora ostavinski postupak prekine, a stranke upute na parnicu.

Takvo obrazloženje je proturječno. Ako sud prihvaća da je pitanje valjanosti odnosno pravnih učinaka ugovora predmet parničnog postupka, tada nije bilo osnove zaključiti da se ostavinska rasprava neće provoditi zbog toga što ostavinske imovine nema.

VIII. Osim navedenog, održavanje na snazi rješenja o neprovođenju ostavinske rasprave, unatoč postojanju spora među nasljednicima o valjanosti, izvršavanju i pravnim učincima ugovora o doživotnom uzdržavanju, može žaliteljima prouzročiti **znatnu i teško popravljivu štetu.**

To osobito iz razloga što se radi o imovini koja je u znatnom dijelu izvanknjižno vlasništvo, zbog čega žalitelji nemaju stvarnu mogućnost zaštititi svoj pravni položaj zabilježbom spora odnosno zabilježbom vođenja postupka u zemljišnim knjigama. U takvim okolnostima posebno je važno da se ostavinski postupak ne zaključi polazeći od pretpostavke da ostavinske imovine nema, prije nego što se u odgovarajućem postupku razriješi spor o pravnim učincima predmetnog ugovora.

IX. Slijedom svega navedenog, pobijano rješenje temelji se na pogrešnom pravnom shvaćanju da je za potrebe ostavinskog postupka dovoljno utvrditi da je ugovor o doživotnom uzdržavanju formalno sklopljen, bez obzira na to što nasljednici osporavaju njegovu valjanost i izvršavanje te što od toga izravno ovisi sastav ostavine.

Zbog toga je prvostupanjski sud pogrešno odbio prigovor žalitelja i pogrešno održao na snazi rješenje javnog bilježnika o neprovođenju ostavinske rasprave.

Stoga žalitelji predlažu nadležnom županijskom sudu usvojiti ovu žalbu, preinačiti pobijano rješenje Općinskog suda u Zadru posl. br. O-162/2025 od 12. svibnja 2026. godine na način da usvoji prigovor žalitelja te ukine rješenje javnog bilježnika Suzane Hrabra, kao povjerenika Općinskog suda u Zadru, posl. br. O-162/2025, UPP/OS-79/2025 od 22. listopada 2025. godine.

Podredno, ukoliko ocijeni da za takvu odluku nisu ispunjene pretpostavke, žalitelji predlažu da nadležni županijski sud ukine pobijano rješenje Općinskog suda u Zadru posl. br. O-162/2025 od 12. svibnja 2026. godine te ukine rješenje javnog bilježnika Suzane Hrabra, kao povjerenika Općinskog suda u Zadru, posl. br. O-162/2025, UPP/OS-79/2025 od 22. listopada 2025. godine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na daljnji postupak.

U Zadru, 10. lipnja 2026. godine

Žalitelji po punomoćnici:

Maja
Klarić

Digitally signed
by Maja Klarić
Date: 2026.06.09
19:31:08 +02'00'